

Zjevení Janovo

Úvodní slovo

¹ V této knize je zapsáno, co Bůh svěřil Ježíši Kristu o budoucích událostech a co Ježíš odhalil svému služebníku Janovi prostřednictvím anděla. ² Jan dosvědčuje, že to všechno viděl a zachytil jako Boží slovo sdělené Ježíšem Kristem. ³ A tak, jestliže čteš nebo posloucháš toto proroctví, uděláš dobře, když se podle něho zařídiš; začne se totiž plnit už brzo.

Pozdravy a chvály

⁴ Já, Jan, chci nejprve pozdravit adresáty, sedm křesťanských sborů v Malé Asii: Přeji vám potěšení a pokoj od Boha, který je, který byl a který přijde; od Ducha svatého, který zastupuje před Božím trůnem každý váš sbor; ⁵ od Ježíše Krista, který za všemi následujícími slovy věrně stojí. Ten, který jako první vstal z mrtvých a je vládcem všech pozemských panovníků, ten nás miluje a prolil svou krev, aby odčinil naše provinění. ⁶ Tak nás povýšil na spoluvládce svého království a kněze Boha Otce; jemu patří veškerá sláva a moc až na věky. Amen.

⁷ On přijde a ujme se vlády nad celou zemí, takže ho všichni uvidí a zděsí se, dokonce i ti, kteří ho zabili.

Tak to bude.

⁸ Tento Pán říká: „Já jsem začátek i konec – žiji, žil jsem od prvopočátku a bude mi patřit i závěr dějin, protože mám všechnu moc.“

Vidění Ježíše Krista

⁹ Já, váš bratr Jan, spolu s vámi pronásledovaný a s vámi očekávající Kristovo království, byl jsem vyhnán na ostrov Patmos, protože jsem hlásal Boží slovo a svědčil o Ježíši Kristu. ¹⁰ A zde jsem byl v duchu přenesen do událostí posledního dění.

Ze zadu na mne volal hlas, zvučný jako polnice: ¹¹ „Co uvidíš a uslyšíš, zapiš do knihy a pošli to sedmi sborům v Malé Asii – do Efezu, Smyrny, Pergama, Tyatiry, Sard, Filadelfie a Laodiceje.“

¹² Otočil jsem se za tím hlasem a uviděl jsem sedm zlatých svícňů. ¹³ Mezi nimi stála postava podobná Ježíši Kristu, oblečená do dlouhého pláště, sepnutého přes prsa zlatou šerpou. ¹⁴ Jeho obličej svítil jako polední slunce a vlasy jako sněhobílá vlna. Oči mu zářily jako oheň ¹⁵ a také jeho nohy žhnuly jako rozpálená mosaz. Jeho hlas hřměl jako mořský příboj. ¹⁶ V pravé ruce držel sedm hvězd a v ústech měl ostře nabroušený meč.

Kristus a církev patří k sobě

¹⁷ Když jsem ho uviděl, ulekl jsem se a padl před ním na zem. Ale on na mne položil ruku a řekl mi: „Neboj se! To jsem já, První i Poslední. ¹⁸ Jsem živ; i když jsem zemřel, teď žiji na věčné věky. Mám klíče od smrti i hrobu. ¹⁹ Zapiš všechno, co vidíš a co ti ještě ukáži. ²⁰ Abys

dobře rozuměl tomu, co vidíš: Sedm svícňů je sedm sborů; sedm hvězd jsou ti, kteří za ně přede mnou nesou odpovědnost a jsou pod mou ochranou.“

2

Do Efezu: Chybí vám to nejdůležitější – láska

¹ Představiteli efezského sboru napiš:

Hovoří k vám ten, který je ve vašich sborech neustále činně přítomen a na němž jsou jejich představitelé plně závislí. ²⁻³ Vím o tom, co jste už vykonali a také o vaší usilovné práci. Jste vytrvalí, stateční a trpěliví, snášíte pro mne mnoho a neochabujete. Cením si toho, že jste se nenechali svést falešnými apoštolý, ale vyzkoušeli jste je a odhalili jejich lži. Dobře děláte, že jste ostře vystoupili proti zastáncům nevázaného života, který já také odsuzuji.

⁴ Musím vám však vytknout, že jste polevili v lásce; není už tak vřelá jako na počátku. ⁵⁻⁶ Vzpomeňte si, jak to s vámi bylo, jděte do sebe a navraťte se k čínorodé lásce. Nebudete-li činit pokání, hrozí vašemu sboru zánik.

⁷ Slyšte, co vám říká Bůh: Kdo zvítězí, okusí ovoce stromu věčného života, který je v Božím ráji.

Do Smyrny: Věrnost osvědčíte v utrpení

⁸ Představiteli smyrenského sboru napiš:

Hovoří k vám První a Poslední, ten, který zemřel a ožil. ⁹ Zním vaše činy, těžkosti a chudobu – ale přesto jste bohatí! Vím, jak vás lživě obviňují ti, kteří se pyšní svou pravověrností, ale

pracují vlastně pro satana. ¹⁰ Nebojte se utrpení, které ještě přijde. Dábel dostane některé z vás i do vězení a bude zkoušet vaši věrnost po deset dnů. Budte věrní až do smrti a dám vám věčný život – cenu vítězů.

¹¹ Slyšte, co vám říká Bůh: Kdo zvítězí, nepodlehne věčné smrti.

Do Pergamu: Zbavte se tolerance k hříchu

¹² Představiteli pergamského sboru napiš:

Hovoří k vám ten, jehož slovo platí. ¹³ Vím, na jak nebezpečném místě působíte. Hlásíte se k mému jménu přímo v satanově sídelním městě, ve stínu jeho trůnu. Nezapřeli jste víru ve mne ani tehdy, když byl umučen můj věrný svědek Antipas.

¹⁴⁻¹⁵ Jednu věc vám však přece musím vytknout: klidně ponecháváte mezi sebou ty, kteří se pod rouškou křesťanské svobody účastní nestydatých orgií, a to já nenávidím. ¹⁶ Dejte tu záležitost rychle do pořádku, nebo přijdu a vynesu nad nimi spravedlivý rozsudek.

¹⁷ Slyšte, co vám říká Bůh: Toho, kdo zvítězí, dokonale nasytím. Vtisknu mu nový charakter a poctím ho svým osobním přátelstvím.

Do Tyatiry: Žádné kompromisy s hříchem

¹⁸ Představiteli tyatirského sboru napiš:

Hovoří k vám Boží Syn, jehož oči září jako oheň a nohy žhnou jako rozpálená mosaz.

¹⁹ Zním vaše činy lásky, víry, trpělivé naděje a vím, že v tom všem rostete. ²⁰ Avšak to vám musím vytknout, že mezi sebou trpíte tu ženu,

kteřá se vydává za prorokyni, ale svádí moje věrné k sexuálním zvrácenostem a modlářským hostinám. ²¹ Dal jsem jí lhůtu k nápravě, ale ona provádí své nečisté rejdy dál. ²²⁻²³ Dopustím těžkou nemoc na ni i na ty, které svedla, pokud nebudou činit pokání z toho, co páchali; nezůstane po ní ani památka. Tak bude jasné všem sborům, že každému vidím do svědomí a každého budu soudit podle jeho činů.

²⁴ Vám, kteří odmítáte její učení a nejste zvědaví na to, čemu pyšně říká „satanova nejhlubší tajemství“, vám, věrní Tyatirští, slibuji: víc už na vás nenaložím. ²⁵ Musíte se však pevně držet toho, čemu jste uvěřili, dokud nepřijdu.

²⁶ Tomu, kdo zvítězí a splní mou vůli, dám mocné posláni ke všem lidem. ²⁷ Bude mít mezi nimi takovou autoritu, jakou dal Otec mně, a to, na čem si zakládají, rozbije jako hliněné hrnce. ²⁸ Vítězům vyjdu vstříc jako jitrní hvězda, která ohlašuje den. ²⁹ Slyšte, to vám říká Bůh.

3

Do Sard: Vraťte se k počáteční horlivosti

¹ Představiteli sardského sboru napiš:

Hovoří k vám ten, kdo dává plnost Ducha Božího a kdo opatruje ty hvězdy sedmi sborů. Znam vaše činy: vypadáte jako živá církev, ale jste už téměř mrtví. ² Probudte se a vstaňte vy, ve kterých zbylo trochu života!

³ Mnohý váš skutek před Bohem neobstojí. Vraťte se ke svým počátkům, kdy jste všechno brali opravdově. Vezměte mne vážně, čiňte

pokání! Jestliže se neprobudíte, překvapím vás jako zloděj spáče.

⁴ Někteří z vás přece zůstali ryzí. Ti si zaslouží, aby mne provázeli v bílém oděvu, ⁵ protože vítězům obléknu běloskvoucí šat své bezúhonnosti. Jejich jména nevyškrtnu z Knihy života, ale přiznám se k nim před svým Otcem a před jeho anděly. ⁶ Slyšte, to vám říká Bůh.

Do Filadelfie: Vaše věrnost a poslušnost budou odměněny

⁷ Představiteli filadelfského sboru napiš:

Hovoří k vám Svátý a Pravdivý, který má klíč od Božího království. Komu on je otevře, tomu nikdo nezabrání vejít, a před kým on zavře, ten nevejde.

⁸ Zním vaše činy. Otevřel jsem před vámi dveře, které nikdo nemůže zavřít. Není vás mnoho, ale zachováváte mé slovo a nezapíráte mé jméno. ⁹ Některé z té satanovy bandy, která se neprávem prohlašuje za dědice Božích zaslíbení, přivedu k tomu, aby pokorně přijali vaši zvěst. Poznají totiž, že vás miluji.

¹⁰ Protože jste zachovali mé slovo a vytrvali, zachovám vás i já v hodině zkoušky, která přijde na celý svět a prověří obyvatele země.

¹¹ Přijdu brzo. Držte pevně, čemu jste uvěřili, aby vás nikdo nepřipravil o věnec vítězů.

¹² Toho, kdo zvítězí, postavím jako nepohnutelný sloup do Božího chrámu. Ponese jméno Boha, Krista a nového města – nebeského Jeruzaléma.

¹³ Slyšte, to vám říká Bůh.

Do Laodiceje: Odvrátte se od své odpornej lhostejnosti

¹⁴ Představiteli laodicejského sboru napiš:

Hovoří k vám ten, který má jméno Amen – pravý a věrný svědek, původce a vládce všeho.

¹⁵ Znam vaše činy a to, že nejste ani studení ani vřelí. Kéž byste byli to nebo ono, ¹⁶ ale vy jste odpornej vlašni, a tak vás vyplivnu z úst. ¹⁷ Říkáte: „Jsme bohatí, přičinili jsme se a nikoho nepotřebujeme.“ A nevíte, že ve skutečnosti jste ubozí, politováníhodní chudáci a nazí slepci. ¹⁸ Jenom u mne můžete získat ryzí zlato víry, které vás skutečně obohatí, a bílé roucho bezúhonnosti, které je s to zakrýt hanbu vašeho hříchu. Nabízím vám také Ducha svatého – léčivou mast na oči, abyste prohlédli.

¹⁹ Ty, které miluji, napomínám a trestám. Pohněte se konečně a činite pokání! ²⁰ Stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře, k tomu vejdu a budu s ním večeret jako s přítelem. ²¹ Já jsem Vítěz a sedím na trůnu po boku svého Otce. Toho, kdo zvítězí, učiním svým spoluvládce. ²² Slyšte, to vám říká Bůh.

4

Nevystihnuteľný Bůh se představuje v symbolech a obrazech

¹ Potom jsem uviděl otevřené nebe a uslyšel jsem tž hlas jako prve, zvučný jako polnice. Prikázal mi: „Vstup sem, dám ti nahlédnout do budoucnosti!“

2-3 A tu jsem v duchu viděl trůn. Z toho, který na něm seděl, vycházela bílá a rudá záře jako z dýmantů a rubínů a trůn byl obklopen smaragdově zelenou duhou smíření.

4 Okolo Božího trůnu stálo čtyřiadvacet stolců. Na nich sedělo čtyřiadvacet bíle oděných starců se zlatými korunami na hlavách. 5 Od trůnu šlehaly blesky a duněly hromy. Před trůnem hořelo sedm světel, obraz plnosti Božího Ducha. 6 Bylo tam také jezero, průzračné jako křišťál. Kolem trůnu stály čtyři bytosti, které měly oči vpředu i vzadu; upínaly zrak k Bohu, a zároveň sledovaly všechno ostatní. 7 První se podobala vznešenému lvu, druhá silnému býku, třetí moudrému člověku a čtvrtá rychlému orlu. 8-9 Každá měla tři páry křídel. Bez ustání, ve dne i v noci, vzdávaly slávu, čest a díky tomu, který seděl na trůnu, živému od věků na věky:

„Svatý, svatý,
svatý je všemohoucí Bůh.
On byl, je a bude!“

10 Tu také těch čtyřiadvacet starců pokleklo před tím, který seděl na trůnu, klaněli se mu a kladli mu k nohám své koruny se slovy:

11 „Tobě patří, Pane,
všechna sláva,
čest a moc.
Ty jsi stvořil všechno,
z tvé vůle to vzniklo i trvá.“

5

Bůh má se světem svůj plán a Beránek jej uskuteční

¹ Tu jsem uviděl, že onen sedící na trůnu má v pravé ruce svitek popsaný z obou stran, zapečetěný sedmi pečetěmi. ² Jeden mocný anděl zvolal silným hlasem: „Kdo může rozlomit tyto pečetě a rozvinout ten svitek?“ ³⁻⁴ Nikde se však nikdo nenašel, kdo by to mohl učinit a přečíst. To mě zarmoutilo, že jsem až plakal. ⁵ Ale jeden z těch starců mě potěšil: „Neplač! Ježíš, Lev z Judova kmene, Davidův potomek zvítězil! On proto může rozlomit ty pečetě a svitek rozvinout.“

⁶ Setřel jsem slzy a vidím, že v kruhu starců, mezi čtyřmi bytostmi u trůnu, stojí Beránek, s jizvami po smrtelných ranách. Na hlavě má znamení plnosti síly a vševědoucnosti Božího Ducha. ⁷ Beránek přistoupil až k sedícímu na trůnu a z jeho pravice přijal ten svitek.

⁸ Jakmile se to stalo, ty čtyři bytosti a dvacet čtyři starci se mu hluboce uklonili. Každý z nich měl harfu a zlatou nádobu z níž jako vonný dým vystupovaly modlitby věřících. ⁹ Začali zpívat novou píseň:

„Ty jediný jsi hoden vzít tento zápis a rozlomit pečetě!

Vždyť jsi položil svůj život a z otroctví hříchu
jsi Bohu vykoupil svou krví lidi všech
kmenů,
jazyků, tříd i národů.

¹⁰ Udělal jsi je Božími králi

a knězi na zemi.“

¹¹ Tu se k nim připojil obrovský zástup andělů, kteří obklopovali Boží trůn. Byly jich statisíce.

¹² Volali:

„Obětovanému Beránkovi patří všechna moc,
bohatství, moudrost i síla,
čest, sláva i dík.“

¹³ A všechno tvorstvo v nebi, na zemi, v hlubinách, v mořích – prostě celý vesmír se rozezvučel:

„Bohu na trůnu a Beránkovi díky,
čest, sláva a moc na věky věků!“

¹⁴ Čtyři bytosti kolem trůnu uzavřely chvalozpěvy společným „Amen!“ A čtyřiadvacet starců se hluboce poklonilo.

6

Šest pečetí otevřeno

¹ Viděl jsem, jak Beránek rozlomil první z těch sedmi pečetí, a slyšel jsem, že jedna ze čtyř bytostí zvolala hromovým hlasem: „Pojd!“

² Tu se ukázal bílý kůň. Jezdec na tom koni – mající v ruce luk a na hlavě věnec vítězů – vyjel, aby dobýval jedno vítězství za druhým. ³ Když Beránek rozlomil druhou pečeť, druhá z bytostí před trůnem zvolala: „Pojd!“ ⁴ Tentokrát vyběhl ohnivě rudý kůň s jezdcem ozbrojeným velikým mečem. Ten měl moc rozrušit mír na zemi, takže se lidé začali vzájemně pobíjet.

⁵ Pak Beránek rozlomil třetí pečeť a třetí bytost zavolala: „Pojd!“ Ukázal se černý kůň, jehož jezdec nesl váhy na znamení nedostatku. ⁶ Ze

středu těch čtyř bytostí zaznělo: „Celý den bude člověk pracovat za kilo pšenice nebo za tři kila ječmene. Ponech jim však dostatek oleje a vína!“

⁷ Když Beránek odstranil čtvrtou pečeť, slyšel jsem čtvrtou bytost, jak volá: „Pojď!“ ⁸ Vyrazil kůň mrtvolně bledé barvy a jela na něm sama Smrt a za ní zůstávali mrtví. Čtvrtina země jí padla za oběť: rozsévala války, hlad, epidemie a přírodní pohromy.

⁹ Tu Beránek rozlomil pátou pečeť svitku a já jsem uviděl oltář a kolem něho ty, kteří podstoupili mučednickou smrt pro věrnost Bohu a pro hlásání Boží zvěsti. ¹⁰ Společně volali: „Svatý Pane, ty plníš své sliby. Kdy vykonáš spravedlivý soud a potrestáš ty, kdo prolili naši krev?“ ¹¹ Potom každý z nich obdržel bílý šat na znamení vítězství. Bylo jim však řečeno, aby ještě čekali, protože se k nim mají připojit další mučedníci pro Krista, jejich spolupracovníci a bratři.

¹² Pak jsem viděl, že Beránek rozlomil šestou pečeť. Nastalo velké zemětřesení, slunce se zatmělo jako smuteční flór, měsíc zrudl jako krev. ¹³ Hvězdy padaly z nebe jako zralé plody ze stromu, do kterého se opře silný vítr. ¹⁴ Obloha zmizela, jako když se svine plachta. Každá hora a každý ostrov se pohnul ze svého místa. ¹⁵ Vládcí země, úředníci, vojevůdci, boháči a mocipáni, otroci jako svobodní, všichni se schovávali do jeskyní a skalních rozsedlin. ¹⁶ Volali: „Hory a skály, sesuňte se na nás a

ukryjte nás před pohledem toho, který sedí na trůnu, a před Beránkovým hněvem! ¹⁷ Den jeho soudu přichází, kdo z nás může obstát?“

7

Označení a záchrana vyvolených (144 000 slouží Bohu)

¹ Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř světových stran a bránili všem zhoubným vichrům, aby nezuřily na zemi, na moři ani v lesích. ² Tu se na východě objevil ještě jiný anděl a v ruce držel Boží pečetidlo. Volal na ty čtyři anděly, kteří mohli zadržet nebo rozpoutat všeobecnou zkázu: ³ „Neškodte zemi, moři ani lesům, dokud neoznačíme na čelech všechny, kdo slouží Bohu!“ ⁴ A byl oznámen počet těch označených: sto čtyřicet čtyři tisíce ze všech kmenů Izraele, to je po dvanácti tisících z každého z dvanácti kmenů:

⁵⁻⁸ Juda,
Rúben,
Gád,
Ašer,
Neftalí,
Manases,
Šimeón,
Lévi,
Isachar,
Zabulón,
Josef a Benjamín.

Velký zástup

⁹ Pak jsem spatřil nescíslné zástupy lidí všech národů, ras, kmenů i jazyků. Stáli před Božím

trůnem a před Beránkem oblečeni do bílých oděvů, s palmovými listy v rukou ¹⁰ a hlasitě volali:

„Sláva našemu zachránci,
Bohu Králi a Beránkovi!“

¹¹ Také všichni andělé byli shromážděni kolem trůnu, kolem starců a čtyř bytostí. Poklekli a slavili Boha:

¹² „Ano.

Chvála,
sláva a čest našemu Bohu!
Dík jemu,
moudrému,
silnému a mocnému na věky.
Amen!“

¹³ Jeden z těch čtyřadvaceti starců se mne zeptal: „Víš, kdo jsou ti lidé v bílých oděvech a odkud přicházejí?“ ¹⁴ Odpověděl jsem: „Nevím, pane, pověz mi to.“ Řekl: „To jsou ti, kteří prošli velikým utrpením pro víru. Očistili se od každé poskvrny hříchu Kristovou krví.

¹⁵ Teď stojí před Božím trůnem
a slouží Bohu bez překážek dnem i nocí.

On je bude chránit,

¹⁶ nebudou trpět hladem ani žízní,
slunce ani jiný žár jim už neublíží.

¹⁷ Beránek je povede,
nasytí a napojí z pramenů životodárné vody
a Bůh sám jim setře každou slzu z očí.“

8

Co skrývala sedmá pečeť

¹ Když Beránek rozlomil sedmou pečeť svitku, ztichlo celé nebe a to mlčení trvalo asi půl hodiny. ² Potom jsem uviděl sedm andělů stát před Bohem a každý z nich dostal polnici. ³ Další anděl přistoupil k oltáři se zlatou nádobou v ruce. Smísil množství vonných pryskyřic s modlitbami věřících lidí a zapálil to vše na zlatém oltáři před Božím trůnem. ⁴ Dým z této oběti stoupal z oltáře až k Boží tváři. ⁵ Pak anděl nabral žhavé oharky z oltáře do nádoby a vysypal je na zem. Tu se strhla bouře, blýskalo se, burácel hrom a nastalo zemětřesení.

Troubení šesti polnic

⁶ Těch sedm andělů s polnicemi se připravilo, aby troubili. ⁷ Zatroubil první: Nastalo krupobití a na zem spadl krvavý oheň a sežehl třetinu všech lesů a každé stéblo trávy. ⁸ Pak zatroubil druhý anděl a do moře se zřítilo jakési obrovské ohnivé těleso. Třetina mořské vody se zbarvila do krvava, ⁹ třetina živočichů v moři uhynula a potopila se třetina všech lodí. ¹⁰⁻¹¹ Když zazněla třetí polnice, spadla z nebe veliká hvězda sršící jako vržená pochodeň. Padla na třetinu řek a pramenů a zamořila třetinu vod svou jedovatou hořkostí; mnoho lidí v důsledku toho zemřelo. Ta hvězda byla nazvána Pelyněk. ¹² Potom zatroubil čtvrtý anděl. Slunce i měsíc ztratily třetinu svého jasu a pohasla třetina hvězd. Den i noc potemněly.

¹³ Pak jsem spatřil orla, který se vznášel vysoko na obloze a hlasitě křičel: „Běda, běda,

běda, hrůza obyvatelům země, až zatroubí poslední tři andělští trubači!“

9

¹ Tu se ozvala polnice pátého anděla. Z nebe spadla na zem jiná hvězda. Dostala klíč od propasti, ² otevřela její jícen a z propasti se vyvalil dým jako z velké pece, zakryl slunce a zamořil vzduch. ³⁻⁴ Z dýmu se pak vyrojila mračna hmyzu s jedovatými žihadly. Byly to kobylinky, jež však nenapadaly rostliny, ale lidi, kteří neměli Boží znamení na čele. ⁵⁻⁶ Nesměly je usmrcovat, ale mohly je pět měsíců trápit. Bodání toho hmyzu bude tak bolestivé, že mnozí se budou chtít sami zabít, avšak nepodaří se jim to, budou toužit po smrti, ale marně. ⁷ Zblízka ty kobylinky vypadaly jako koně vystrojení do boje. Jejich hlavy ozdobené zlatými korunami měly lidské tváře, ⁸ hřívý vlající jako rozpuštěné ženské vlasy, zuby jako lev. ⁹ Hrud měly jako okovanou pancířem a zvuk jejich křídel připomínal rachot útočící vozby. ¹⁰ Ocasy měly jako štíři a v nich žihadla, která po pět měsíců trápila lidi. ¹¹ Vedl je král propasti zvaný hebrejsky Abaddon, řecky Apollyon, to znamená Zhoubce.

¹² Zdálo se, že první hrůza končí, ale už se valí další. ¹³ Zatroubil šestý anděl a od čtyř rohů Božího oltáře se ozval hlas. ¹⁴ Poručil šestému trubači: „Rozvaž pouta čtyř démonů od velké řeky Eufratu!“ ¹⁵ Tak byli osvobozeni čtyři spoutaní démoni, kteří čekali na svou hodinu, aby vyhladili třetinu lidstva. ¹⁶ Vyrazili s jízdou

v počtu dvě stě miliónů jezdců (to číslo mi bylo přesně sděleno): ¹⁷⁻¹⁸ Jezdci měli na sobě ohnivě rudé, hyacintově modré a sírově žluté pancíře. Hlavy jejich koní byly jako hlavy lvů a z tlam jim šlehal oheň, vycházel kouř a čpěla síra. Právě tím – ohněm, kouřem a sírou – zabíjeli. ¹⁹ Vražedná moc těch koní nevycházela jenom z jejich tlam, ale i z ocasů; měli totiž místo nich jedovaté hady a ti lidi kousali. ²⁰ Avšak lidé, kteří přežili tyto katastrofy, se přesto nezměnili a nečinili pokání. Boha nectili, ale dál uctívali svoje zlaté, stříbrné, měděné, kamenné nebo dokonce jen dřevěné modly, slepé, hluché a bezmocné. ²¹ Ne, lidé se vůbec nezměnili, nepřestali se vraždit neustoupili od svých pověr, cizoložství a krádeží.

10

Anděl s otevřenou knihou

¹ Pak jsem spatřil jiného mocného anděla, jak sestupuje z nebe zahalen oblakem. Nad hlavou se mu klenula duha, tvář mu zářila jako slunce a jeho nohy se podobaly ohnivým sloupům. ² V ruce držel právě otevřenou knihu. Pravou nohou se postavil na moře, levou na pevninu. ³ Zařval a odpovědělo mu sedminásobné hřmění hromů. ⁴ Rozuměl jsem tomu a chtěl jsem to zaznamenat, ale hlas z nebe mi to zakázal: „Co jsi teď slyšel, nezapisuj, nech si to zatím pro sebe!“ ⁵ Pak ten anděl stojící na moři i na zemi pozdvihl pravici k nebi ⁶ a přísahal při tom, který žije věčně a stvořil nebe i zemi se vším, co je na

ní, i moře a všechny jeho obyvatele. Přísahal: „Čas je dovršen. Bůh už nebude odkládat svůj konečný soud; ⁷ až zatroubí sedmý anděl, cele se naplní Boží tajemný plán, který však už dávno vyhlašoval Bůh ústy svých proroků.“

Slast a břemeno prorocké služby

⁸ Hlas, který už před tím ke mně mluvil z nebe, se ozval znovu: „Jdi a vezmi tu otevřenou knihu z ruky anděla stojícího na moři i na zemi!“ ⁹ Šel jsem tedy k tomu andělovi a požádal jsem ho, aby mi tu knihu dal. „Vezmi si ji,“ řekl anděl, „a sněz ji. V ústech bude sladká jako med, v žaludku ti však zhořkne.“ ¹⁰ Vzal jsem tedy tu knihu a poslušně jsem ji snědl; skutečně chutnala sladce, ale když jsem ji spolkl, byla opravdu hořká. ¹¹ Pak mi bylo řečeno: „Pokračuj ve svém těžkém úkolu a prorokuj proti mnoha národům, kmenům, jazykům a vládcům.“

11

Dva svědkové jsou svědomím světu

¹ Dostal jsem měrnou tyč se slovy: „Běž a změř Boží chrám i s oltářem. Spočítej ty, kdo se v něm modlí. ² Chrámové nádvoří vynech, neměř je, protože je vydáno pohanům. A ti budou ničit svaté město čtyřicet dva měsíce. ³ Ještě však pošlu dva svědky; oblečení ve smuteční šaty budou po dvanáct set šedesát dní připomínat, že je nejvyšší čas činit pokání.“

⁴ To jsou ty dvě olivy dosvědčující, že Bůh nabízí lidem smír – dva svícny, které osvětlují cestu k Pánu země. ⁵ Ti, kdo by je chtěli předčasně umlčet a odstranit, budou sežehnuti ohněm soudu z jejich úst. ⁶ Po dobu svého poslání mají moc zadržovat déšť, znehodnocovat vodu a přivádět na zem různé pohromy, kdykoliv budou chtít.

⁷ Jakmile však tito dva svědkové skončí určený úkol, vystoupí z propasti šelma, svede s nimi boj, přemůže je a usmrtí. ⁸ Jejich těla budou pohozena na náměstí velkého města, kde byl ukřižován jejich Pán. To město bude pro své zvrácenosti, zotročování a bezbožnost nazýváno Sodoma a Egypt. ⁹ Lidé z celého světa se po tři a půl dne pohrnou ze všech národů, ras a kmenů, aby si prohlédli ty dva mrtvé, a proto je ani nedovolí pohřbít. ¹⁰ Budou se z jejich smrti radovat, pořádat oslavy a vzájemně si blahopřát: Ti dva už nás nebudou obtěžovat.

¹¹ Po třech a půl dnech však Bůh ty dva svědky oživil a oni vstali. Kdo to viděl, strašně se lekl. ¹² K těm dvěma zazněl hlas z nebe: „Pojďte sem!“ A oni vystoupili v oblaku do nebe před očima zděšených nepřátel. ¹³ V tu chvíli se strhlo velké zemětřesení. Desetina města byla v troskách a sedm tisíc lidí v nich zahynulo. Ti, kdo přežili, dostali strach a pokořili se před Bohem.

¹⁴ Druhá hrůza také pominula, ale již je tu třetí.

Sedmé troubení – Boží vítězství

15 Zatroubil sedmý anděl a celým nebem zazněly mocné hlasy:

„Bůh a jeho Vyvolený – Kristus
– se ujímá vlády nad celým světem
a bude vládnout na věky!“

16 Těch čtyřiaadvacet starců, kteří sedí před Bohem na svých trůnech, padlo na kolena, klaněli se Bohu 17 a volali:

„Díky tobě, všemohoucí Bože,
ty živý a věčný,
že jsi konečně použil své moci a uchopil ses vlády!

18 Národy se rozběsnily a doba uzrála pro tvůj hněv.

Nyní nastává soud nad mrtvými:

tvoji služebníci,
proroci a všichni,
kdo tě ctili,
velcí i malí,
budou odměněni a ti,
kdo hubili zemi,
zahubeni.“

19 Boží chrám v nebi se otevřel a zrakům všech se ukázala truhla, v níž je uložena Boží smlouva s lidmi. Tu se rozpoutala bouře s blesky a hromy, opět následovalo zemětřesení a hrozné krupobití.

12

Đábel pronásleduje Krista a věřící, ale je poražen

¹ Na nebi se objevil nápadný úkaz: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a korunou

z dvanácti hvězd na hlavě. ² Byla těhotná a sténala, protože přicházely její porodní bolesti. ³ Vzápětí další úkaz na obloze: Veliký ohnivě zbarvený drak se sedmi hlavami a deseti rohy, na každé hlavě korunu. ⁴ Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe na zem. Postavil se před ženu a číhal, aby sežral její dítě, jakmile se narodí. ⁵ Porodila chlapce, který má vládnout všem národům železnou rukou. Bůh však vzal to dítě a přenesl je ke svému trůnu. ⁶ Žena utekla na poušť, kde ji Bůh ukřýval a pečoval o ni dvanáct set šedesát dní.

⁷ V nebi se strhla bitva: Michael se svými anděly bojoval proti draku a jeho andělům. ⁸⁻⁹ Veliký drak se svou družinou byl poražen, vyhnán z nebe a svržen na zem. To je ten dávný had z ráje, nepřítel, pomlouvač a svůdce všech lidí.

¹⁰ Nebem zazněl mohutný hlas:

„Nyní se dovršilo dílo záchrany.

Bůh dokázal svoji plnou moc,
nastolil svoje království a Kristus se ujal vlády.

Je svržen žalobce,
který dnem i nocí osočoval naše bratry před Bohem.

¹¹ Zvítězili nad ním krví Krista,
Beránka obětovaného za ně,
a svým svědectvím o něm.

Nemilovali svůj život natolik,
aby se zalekli smrti.

¹² Jásejte nebesa! Jásejte,
vy na nebi!

Ale běda zemi a moři.
Vrhl se na vás ďábel a zuří – ví,
jak málo času mu zbývá.“

¹³ Když se drak octl na zemi, začal pronásledovat tu ženu, která porodila toho chlapce. ¹⁴ Ona však dostala orlí křídla, aby mohla uletět do pustiny, kde se před tím hadem ukrývala po tři a půl roku. ¹⁵ Had vychrlil z tlamy mohutný proud vody, aby ženu smetl. ¹⁶ Země jí však přišla na pomoc: otevřela své útroby a proud pohltila. ¹⁷ Rozlícený drak se chtěl ženě pomstít, a tak rozpoutal boj proti jejím ostatním dětem, které zachovávají Boží přikázání a je jim svěřeno Ježíšovo poselství.

13

Dvě šelmy – dva největší satanovi spojenci

¹ Já jsem stál na břehu moře. Viděl jsem, že se z moře vynořila šelma a měla také sedm hlav a deset rohů jako drak. Královskou korunu však měla na každém svém rohu a na každé hlavě božský titul urážející pravého Boha. ² Vypadala jako levhart, nohy měla jako medvěd a tlamu jako lev. Drak jí propůjčil svou sílu, trůn a velikou moc. ³ Jedna z jejích hlav se zdála smrtelně zraněna, ale vyhojila se. Celý svět se té bestii obdivoval a poslušně ji následoval. ⁴ Chválili draka, že jí dal takovou moc, uctívali šelmu a říkali: „Kdo se vyrovná takovému dravci, kdo se s ním může měřit?“

⁵ Šelma se holedbala a rouhala Bohu a vládla světu dva a čtyřicet měsíců. ⁶ Po celou tu dobu se snažila zneuctít Boha, jeho jméno a svatyni

a všechny, kteří mají svůj domov v nebi. ⁷ Bylo jí dovoleno, aby válčila proti věřícím a vítězila nad nimi. Nakonec ovládala každý kmen, národ i rasu. ⁸ Uctívat ji budou však jen ti obyvatelé země, jejichž jména nejsou zapsána do Knihy věčného života, knihy obětovaného Beránka. ⁹ Slyšte!

¹⁰ Komu je určeno vězení,
půjde do vězení,
kdo má jít na smrt,
bude popraven.

Ano, takové zkoušky musejí přijít na Boží lidi,
aby osvědčili svou vytrvalost a víru.

¹¹ Pak jsem spatřil jinou šelmu, jak vystupuje ze země. Měla jen dva malé rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. ¹² Ta se teď stává vykonavatelem moci té první šelmy. Nutí obyvatele země, aby uctívali onu první šelmu, která se vyléčila ze smrtelné rány. ¹³ I ta druhá šelma koná neuvěřitelné divy, předvede dokonce, že před očima lidí sestoupí oheň z nebe. ¹⁴ Prikáže jim, aby postavili sochu té smrtelně zraněné a zase uzdravené bestii. ¹⁵ Druhá šelma dokáže i tu sochu oživit, socha promluví a rozkáže pobít všechny, kdo se jí neklanějí. ¹⁶ Nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, otroky i svobodné, aby si na pravé ruce nebo na čele dali udělat její znak, ¹⁷ takže nikdo nedostane povolení k nákupu a prodeji zboží, kdo nemá znak té šelmy nebo číslo, které ukazuje na její jméno. ¹⁸ Zamyslete se nad tím a sečtěte číslice té šelmy.

Je to číslo šest set šedesát šest a značí člověka bez Boha.

14

Kristovi spojenci odměněni

¹ A tu jsem spatřil Beránka, jak stojí na hoře Sijónu, a kolem něho sto čtyřicet čtyři tisíce těch, jejichž čela jsou označena jménem Beránka a jeho Otce. ² Z nebe se ke mně donesl zvuk nejprve jako mohutného vodopádu nebo burácení hromu, potom jako hra na mnohé harfy. ³ Těch sto čtyřiačtyřicet tisíc začalo zpívat před Božím trůnem, před čtyřmi bytostmi a čtyřadvaceti starci docela novou píseň. Nikdo jiný se k ní nemohl připojit, uměli ji jen tito vykoupení. ⁴ To jsou ti, kteří nejsou poskvrněni modloslužbou a následují Beránka všude. Byli jako první sklizeň vykoupení pro Boha a pro Beránka. ⁵ Jsou čistí a mají čistá ústa – nepropůjčili je nikdy lži.

Tři andělé: Ohlášení Božího soudu a porážky satanových spojenců

⁶ Pak jsem viděl anděla, jak letěl vysoko nad nebeskou klenbou. Nesl radostnou zprávu o vykoupení, zprávu, která nikdy neztratí svou platnost. Ohlašoval ji všem obyvatelům země, lidem všech ras, kmenů, jazyků i národností. ⁷ Volal silným hlasem: „Bojte se Boha, vzdejte mu čest! Chvilé jeho konečného soudu nastává. Poklekněte před Stvořitelem nebe i země, moře i pramenů vod!“

⁸ Následoval ho druhý anděl a ten volal: „Padl, padl mocný Babylón, který opájel národy, aby zrazovaly Boha. Jeho číše se teď změnila v pohár Božího hněvu.“

⁹ Za nimi letěl třetí anděl s důležitou zprávou: „Kdo uctívá šelmu a její sochu, kdo nese na čele nebo na ruce její znak, ¹⁰ ten okusí víno Božího rozhořčení; už se nalévá nezředěné do poháru Božího hněvu. Ctitelé šelmy, její sochy a nositelé jejího znaku propadnou před svatými anděly a před Beránkem soudu. ¹¹ V jejich utrpení nebude pro ně úleva ve dne ani v noci. ¹² Vyplatí se vytrvalost těch, kdo zachovali Boží přikázání a věrnost Kristu!“

Druhý příchod Krista – žeň země

¹³ K tomu se připojil hlas z nebe: „Piš! Ti, kdo umírají s Kristem a zůstávají mu věrní, mohou se od této chvíle radovat. Boží Duch jim dává odpočinek i zadostiučinění.“ ¹⁴ Tu vidím sněhobílý oblak a na něm muže – ano, je to sám Kristus! Na hlavě má zlatou korunu a v ruce ostrý srp. ¹⁵ Z chrámu vyšel anděl a volá na něj hlasitě: „Začni svou žeň, chvíle pro ni nastala, úroda země už dozrála!“ ¹⁶ Pán z oblaku mávl srpem po zemi a země byla rázem požnutá. ¹⁷ Z chrámu vyšel jiný anděl s ostrým vinařským nožem v ruce. ¹⁸ Od oltáře vyšel další anděl, ten který měl moc nad ohněm. Hlasitě zavolal na anděla se srpem a vybídl ho: „Sklízej hrozny, vinice země dozrály k soudu!“ ¹⁹ Anděl odřezával hrozny pozemské révy a házel je do obrovského lisu Božího hněvu za hradbami

města. ²⁰ Tam byly hrozny tlačeny, až víno rudé jako krev se rozlévalo do nedohledna.

15

Píseň vítězů

¹⁻² Ještě jiné mocné a podivuhodné úkazy jsem uviděl na nebi. Předě mnou se rozprostíralo křišťálově průzračné jezero, jiskřící jako oheň. U něho se shromáždili všichni ti, kdo zůstali věrni Bohu a zvítězili nad ďábelskou šelmou, neuctívali její sochu a nedali se označit jejím číslem. ³ Nyní dostali od Boha harfy, aby hráli a zpívali píseň vysvoboditele Božího lidu a píseň Spasitele světa Ježíše:

„Velké a podivuhodné jsou tvé činy,
Pane Bože všemohoucí.
Tvoje cesty jsou spravedlivé a přímé,
Králi všech národů.

⁴ Kdo by se tě, Pane, nebál
a kdo by neuctíval tvoje jméno?

Vždyť ty jediný jsi Svatý.

Všechny národy přijdu a skloní se před
tebou,
všichni poznají, že tvoje soudy jsou
spravedlivé.“

⁵ Potom jsem viděl: Otevřela se svatyně nebeského chrámu ⁶ a vyšlo z ní sedm andělů – vykonavatelů sedmi posledních pohrom, kterými se dovrší spravedlivý Boží hněv. Ti andělé měli zářivě čistá kněžská roucha a byli přepásáni zlatými šerpami. ⁷⁻⁸ Jedna ze čtyř bytostí od Božího trůnu jim předala sedm

zlatých číší naplněných hněvem od Boha, živého od věků na věky.

16

Sedm číší Božího hněvu připraveno

¹ Chrám se naplnil dýmem Boží velebnosti a moci. Nikdo teď nemohl vstoupit dovnitř, dokud andělé nevykonají soud na zemi. Ze svatyně jim přikázal hlas: „Jděte a vylijte těch sedm číší Božího hněvu na zemi!“ ² První z andělů šel a vylil na zem svou číši. Tu se na lidech, kteří nesli znak šelmy a klaněli se její soše, objevily zhoubné vředy.

³ Druhý anděl vylil obsah své číše do moře. Všechno živé v moři uhynulo, takže se naplnilo hnilobou a rozkladem.

⁴ Třetí anděl vylil svou číši nad řekami a prameny vod. Vody byly zkaženy. ⁵ Slyšel jsem toho anděla, který měl moc nad vodami, jak říká: „Jsi spravedlivý,

svatý a věčný Bože,
a je to zasloužený rozsudek.

⁶ Opíjeli se krví nevinných a proroků,
a proto teď umírají žízni.“

⁷ A mučedníci od oltáře se připojili:

„Ano, všemohoucí Pane,
soudíš spravedlivě a podle pravdy.“

⁸⁻⁹ Čtvrtý anděl vylil obsah své číše na slunce. Pálilo tak, že lidé padali těžkým úžehem. Místo aby činili pokání a aspoň teď vzdali Bohu čest, proklínali ho za tu pohromu. ¹⁰ Pátý anděl vylil číši na trůn šelmy a v jejím království se setmělo.

Lidé, trýznění již vředy, se bolestí až kousali do rtů. ¹¹ A přece ještě zlořečili Bohu, místo aby se jejich ústa otevřela k pokání.

¹² Šestý anděl vлил obsah své číše do veliké řeky Eufratu. Její vody vyschly, a tak se otevřela cesta pro vladaře z východu.

¹³⁻¹⁶ Tu jsem viděl, jak z tlamy draka, z huby šelmy a z úst lživého proroka vylezli tři nečistí duchové jako odporné ropuchy. Snažili se lidem imponovat různými divy. Obcházelí vládce světa, aby je získali za spojence k rozhodující bitvě proti všemohoucímu Bohu. Svolávali je na místo nazvané Harmagedon. Doba je vážná. Pán připomíná: „Přijdu nečekaně jako zloděj v noci. Dobře tomu, kdo bdí a je připraven.“

¹⁷ Sedmý anděl vylil svou číši do ovzduší a z chrámu zazněl mohutný hlas: „Je dokonáno!“ ¹⁸ Strhla se bouře s blesky a hromy a celá země se otrásla; takové zemětřesení nezažil nikdo od počátku lidstva. ¹⁹ Bůh nezapomněl na hříchy velikého bezbožného města, zvaného Babylón. Dal mu pít z poháru svého trestajícího hněvu. Roztrhlo se na tři kusy a i ostatní města se zhroutila. ²⁰ Všechny ostrovy zmizely a po horách nezůstalo ani památky. ²¹ Lidi postihla nepředstavitelná zkáza – krupobití. A oni za tu strašnou pohromu proklínali Boha.

17

Nevěstka a šarlatová šelma: Poslední spiknutí proti Kristu a jeho lidu

¹ Jeden ze sedmi andělů, kteří vylili sedm číší hněvu, vyzval: „Pojď, ukáži ti soud nad tou nevěstkou, která vládne nad mnohými vodami, ² se kterou se spouštěli vládcové země a obyvatelé se opíjeli vínem její nemravnosti.“ ³ Anděl mě přenesl v duchu na poušť a tam jsem uviděl tu ženu. ⁴ Seděla na šarlatově zbarvené šelmě se sedmi hlavami, desíti rohy a mající mnoho jmen, jimiž se rouhala proti Bohu. Žena sama byla oděna jako královna do purpuru a šarlátu, nazdobena šperky ze zlata, drahokamů a perel. Pozvedala bujně zlatou číši plnou neřesti. ⁵ Na čele měla napsáno jinotajné jméno

„VELKÉ MĚSTO BABYLÓN –
MATKA MODLOSLUŽEBNIC
A VŠECH OHAVNOSTÍ ZEMĚ“.

⁶ S úžasem a hrůzou jsem poznal, že je opilá krví věřících a mučedníků pro Ježíše. ⁷ Anděl mi řekl: „Proč se hrozíš? Odhalím ti tajemství té ženy i toho zvířete, sedmihlavého a desetirohého, které ji nese.

⁸ Ta šelma už řádila, byla přemožena, ale ještě jednou smí vyjít ven z propasti, aby ukázala svou sílu, dříve než zahyne navždy. Obyvatelé země, jejichž jména nejsou zapsána v Knize života, užasnou, až uvidí tu šelmu, která byla, není a zase nakrátko bude. ⁹ Moudrý, snaž se pochopit: Sedm hlav je sedm pahorků, na nichž ta žena trůní. ¹⁰ Znamenají však také sedm králů. Pět z nich již padlo, šestý právě kraluje, sedmý král má teprve přijít, avšak jeho vláda potrvá jen krátce. ¹¹ Šelma sama je osmý panovník, který již vládl a jde s jistotou do záhuby.

¹² Deset rohů je deset králů, kteří se ještě neujali vlády. Ti převezmou moc na krátký čas spolu se šelmou. ¹³ Vytvoří navzájem i s ní mocné spojenectví ¹⁴ a vytáhnou do boje proti Beránkovi. Beránek však nad nimi zvítězí, protože on je Pán pánů a Král králů. Jeho povolání, vyvolení a věrní jsou mu po boku.“

¹⁵ Dále mi anděl řekl: „Vody, na kterých trůní ta nevěstka, to jsou davy lidí, rasy, národy a kmeny. ¹⁶ Šelma a těch deset králů se však nakonec obrátí i proti samé nevěstce. Strhají s ní šaty, budou jíst její maso a spálí ji. Stanou se tak nástrojem Božího hněvu. ¹⁷ To jim Bůh vnukl, aby se spřáhli a s nevěstkou spojili, dokud se neuskuteční Boží záměry. ¹⁸ A ta žena, to je velkoměsto, v němž se soustřeďuje světovláda.“

18

Pád Babylóna: Boží nepřátelé odsouzeni

¹ Potom jsem spatřil jiného anděla sestupovat s nebe. Byla mu dána velká moc a jeho sláva ozářila celou zemi. ² Zvolal silným hlasem:

„Padl, padl veliký Babylón

a jeho rozvaliny budou obydleny všelijakými démony a odpornými ptáky.

³ Jeho nízké vášně posedly všechny národy a jejich vládce,

takže se nezastavili před ničím.

Obchodníci bohatli z jeho rozmařilého života.“

⁴ Pak jsem slyšel z nebe jiný hlas:

„Utečte z toho města, moji věrní,
neúčastněte se jeho hříchů,

abyste s ním nepropadli trestu.

⁵ Jeho hříchy se nakupily až k nebi a Bůh se chystá soudit jeho zločiny.

⁶ Odplatte mu po zásluze za jeho ohavné činy!

Do číše, ve které míchal svoje dábelké nápoje, mu nalejte dvakrát tolik.

⁷ Slávu a hýření teď zaplatí trýzní a žalem. Namlouval si: Mám královskou moc a houf nápadníků, nikdy nebudu nosit smutek jako opuštěná vdova.

⁸ Proto se teď na něj v jediném dni nahrne pohroma za pohromou, smrt, pláč, hlad a oheň.

Tak rozhodl mocný Pán Bůh.“

⁹ Mocipáni, kteří s ním smílnili a hýřili, nad ním budou plakat a naříkat, až uvidí dým hořícího města. ¹⁰ Plni hrůzy se mu neodvážejí jít na pomoc a budou jen z povzdálí skučet:

„Škoda, škoda tě,
veliký a mocný Babylóne!

Co se to s tebou najednou stalo?“

¹¹⁻¹² I bohatí obchodníci budou toho města velice želeť, protože přijde nazmar jejich zboží, sklady zlata a stříbra, drahých kamenů a perel, nejjemnějšího plátna, purpuru, hedvábí a šarlatu, vonných dřev a uměleckých předmětů ze slonoviny, vzácných dřev, mědi, oceli a mramoru. ¹³ Komu teď nabídnou skořici a jiná koření, voňavky, masti, kadidlo, víno a olej, mouku a obilí, dobytek a koně, vozy, ano i těla a duše lidí? ¹⁴ Všechno bohatství, které to město

tak dychtivě shromažďovalo, přišlo vniveč, po všem jeho lesku a nádheře není už památky.
¹⁵ Ti, kteří s ním obchodovali a bohatli z něho, tu stojí opodál, děsí se té zkázy ¹⁶ a bědují:

„Škoda tě, veliké město,
škoda tě milovníku jemných látek,
purpuru a šarlatu,
zlata, drahokamů a perel.

V jedné hodině vzalo za své takové bohatství!“

¹⁷ Ani loďaři, kapitáni lodí, námořníci a kdokoliv se zabývá mořeplavbou se neodváží přispět tomu městu na pomoc. ¹⁸⁻¹⁹ Budou jen lamentovat a truchlit: „Tobě už se žádné město nikdy nevyrovná! Škoda tě, škoda, jak jen z tvého blahobytu těžila námořní doprava. A v jedné hodině je všechno v troskách!“

²⁰ Avšak raduj se, nebe, i ty, věrná církvi, protože se vás Bůh zastal. Dal tomu městu zakusit tvrdost soudů, které ono vynášelo nad vámi.

²¹ Jeden silný anděl pak zdvihl obrovský kámen a vhodil ho do moře se slovy:

„Veliké město Babylón zmizí navždy jako kámen v hlubinách.

²² Nikdy už v něm nezazní hudba ani zpěv.

Nikdy se už v něm neusadí žádný řemeslník, nikdy už v něm nezazní lomození strojů.

²³ Ztemní a žádné okno už se v něm nerozsvítí.

Nikdy se už v něm neozve svatební veselí.

Jeho obchodníci ovládali celý svět a jeho opojné nápoje mámily celé národy.

24 Jeho ulice jsou skropeny krví proroků a mučedníků pro víru a všech ostatních obětí.“

19

Boží soudy jsou spravedlivé

¹ Potom jsem slyšel jednohlasý sbor mohutného zástupu v nebi:

„Haleluja, chvalte Boha!

Jeho vítězství, sláva i moc, ² jeho soudy jsou jediné správné a spravedlivé.

On vykonal rozsudek nad tou nevěstkou, která vínem svých neřestí přivedla do záhuby celou zemi, on pomstil své služebníky, jejich krev ulpěla na jejích rukou.“

³ A pak ještě:

„Haleluja chvalte Boha.

To město chtělo vládnout na věky a věčně ho bude připomínat jenom oblak dýmu.“

⁴ Čtyřicet starců a ty čtyři bytosti padli na kolena, hluboce se klaněli Bohu sedícímu na trůnu a volali:

„Je to tak, chvála Bohu!“

⁵ Od trůnu zazněl hlas:

„Chvalte Boha všichni, kteří mu sloužíte a ctíte ho, malí i velcí!“

Beránkova svatební hostina: Kristus a jeho církev – navždy spojeni

⁶ Pak se ozvalo mocné volání připomínající hukot vodopádu nebo hřmění bouře:

„Haleluja, chvalme Boha.

Náš všemocný Bůh a Pán se ujal své vlády.

⁷ Radujme se, jásejme, vzdejme mu čest!

Nadešel den Beránkovy svatby.

Jeho nevěsta církev je už připravena.

⁸ Dostala běloskvoucí svatební šaty z nej-
jemnější látky,

utkané ze svatého života vykoupených.“

⁹ Anděl mi dal pokyn: „Piš! Dobře bude
těm, kdo jsou pozváni na Beránkovu svatbu. To
jsou slova samotného Boha.“ ¹⁰ Přemohla mne
vděčnost, padl jsem před andělem na kolena, ale
on mne zvedl a řekl mi: „To nesmíš! Jsem přece
pouhý služebník jako ty a tvoji bratři, kterým
je svěřeno Ježíšovo poselství. Jenom Bohu se
klaněj!“

Jezdec na bílém koni: spravedlivý rozsudek vykonán

¹¹ Pak jsem uviděl otevřené nebe a hle, bílý
kůň; a jezdec, který na něm seděl, se jmen-
oval Věrný a Pravý. To je ten, který vynáší
spravedlivé rozsudky a vede spravedlivý boj.

¹² Jeho oči jsou jako naskrz propalující plamen,
jeho hlavu zdobí mnohonásobná královská ko-
runa. Na čele má napsané jméno, které nikdo
nezná než on sám. Je ztělesněné Boží Slovo.

¹³⁻¹⁴ Oděv má zbrocený krví. Následuje ho
družina jezdců na bílých koních, v pláštích z
bělostného plátna. ¹⁵ Z jeho úst vychází ostrý
meč, kterým přemáhá národy. Nastolí novou
vládu své spravedlnosti a jako vinař tlačí hrozny
v lisu, tak ve spravedlivém hněvu vykoná soud

nad bezbožnými. ¹⁶ Na boku svého pláště má napsáno:

KRÁL KRÁLŮ, PÁN PÁNŮ.

¹⁷⁻¹⁸ Dále jsem viděl anděla, stojícího v plném slunci. Svolával mrchožravé ptáky, kteří létali nad ním: „Polette sem, budete hodovat na Božích nepřátelích, králích, vojevůdcích, bojovnících, koních i jezdcích, svobodných i otrocích, slabých i mocných!“

¹⁹ Tu jsem viděl, jak se pozemští vládcové a jejich armády střetli s jezdce a jeho vojskem.

²⁰ Šelma a lživý prorok, (který jí přisluhoval a svými zázraky mnohé svedl, aby přijali znak té šelmy a klaněli se její soše) skončili v moři plamenů. ²¹ Jejich armády byly pobity mečem jezdce na bílém koni a ptáci se vrhli na těla mrtvých.

20

Konec původce zla

¹ Z nebe sestoupil anděl s klíčem od propasti a se silným řetězem. ² Popadl draka, toho starého hada, toho dábla a satana a spoutal ho na tisíc let. ³ Hodil ho do propasti, prikryl ji a zapečetil, aby nemohl svádět národy, dokud se nedovrší těch tisíc let. Pak musí být ještě na krátký čas propuštěn.

⁴⁻⁵ Na soudní stolicí potom usedli soudci, lidé popravení pro věrnost Ježíšovi a Božímu slovu, kteří se neklaněli šelmě ani její soše a nepřijali znak šelmy na čelo ani na ruku. Ti nyní ožili a vládli s Kristem tisíc let. To je první vzkříšení.

Ostatní mrtví musejí počkat, dokud se nedovrší tisíciletí.

⁶ Šťastni jsou ti věrní, kteří mají účast na prvním vzkříšení. Na ty už druhá smrt nemá nárok, jsou to Boží kněží a Kristovi spoluvládci v tisíciletém království.

Zničení satana

⁷ Až skončí těch tisíc let, bude satan ještě nakrátko propuštěn. ⁸ Vyjde z propasti a zmobilizuje všechen svůj lid, početný jako mořský písek. ⁹ Viděl jsem, že se dali na pochod a obklíčili ležení věřících i město, které Bůh miluje. Tu však s nebe spadl oheň a sežehl je. ¹⁰ Jejich vojevůdce satan byl vhozen do ohnivého moře, kam již padla dravá šelma a její lžiprorok. Tam budou trýzněni ohněm dnem i nocí na věky věků.

Konečný soud

¹¹ Spatřil jsem bílý trůn a na něm Panovníka. Před jeho pohledem se rozplynulo nebe i země a nezůstalo po nich ani památky. ¹²⁻¹³ A viděl jsem vzkříšené mrtvé, malé i velké, stát před tím trůnem. Moře, smrt i její říše vydaly své mrtvé. Byly otevřeny Knihy skutků a Kniha života a byli souzeni podle svých činů. ¹⁴ Smrt a její pomocníci skončili v moři plamenů. Toto ohnivé moře je druhá, věčná smrt. ¹⁵ Tam skončí každý, jehož jméno není zapsáno v Knize života.

21

Nový domov pro zachráněné

¹ Pak jsem uviděl nové nebe a novou zemi.

Staré nebe a stará země zmizely.

Moře už na nové zemi nebylo.

² A viděl jsem svaté město, nový Jeruzalém,

sestupovat od Boha z nebe,

jako když ozdobená nevěsta jde vstříc

svému ženichovi.

³ S trůnu se ozval mohutný hlas:

„To je Boží domov s lidmi,

Bůh tam bude bydlet s nimi a oni s ním.

Už nikdy je neopustí

⁴ a setře jim každou slzu s očí.

Tam už nebude smrt ani nářek ani bolest,

protože starý svět zmizel v nenávratnu.“

⁵ Sedící na trůnu řekl: „Pohleď, všechno tvořím nové.“ Vybídl mne: „Zapiš to, protože

tato slova jsou pravdivá a je možno se na ně plně spolehnout.“ ⁶ A dodal: „Vlastně se již

vyplnila. Já jsem začátek i konec všeho. Tomu,

kdo žízní, dám zdarma napít z pramene vody

života. ⁷ Kdo zvítězí, získá všechno. Já budu

jeho Bohem a on bude mým synem. ⁸ Ale

zbabělci, nevěrci, nemravníci, cizoložníci, vrazi,

šarlatáni, pověřčiví a lháři všeho druhu budou

neodvolatelně odsouzeni k šířavé beznaději a

palčivému utrpení. To bude jejich zánik.“

Nový Jeruzalém

⁹ Pak ke mně přistoupil jeden z těch sedmi andělů, kteří vylévali posledních sedm pohrom

z číší a vyzval mě: „Pojď, ukážu ti Beránkovu

nevěstu, jako nastávající choť.“ ¹⁰ Přenesl mne

v duchu na vysokou, rozložitou horu a ukázal

mi svaté město Jeruzalém, které tam sestoupilo od Boha. ¹¹ Boží sláva z něho zářila jak nejdražší drahokam, jako jiskřivý křišťál. ¹² Bylo obehnáno vysokou a silnou zdí, ve které bylo dvanáct bran střežených dvanácti anděly, označenými jmény dvanácti kmenů Izraele. ¹³ Tři brány směřovaly na východ, tři na sever, tři na jih a tři na západ. ¹⁴ Městská zeď byla založena na dvanácti kvádrech, které nesly jména dvanácti Kristových apoštolů.

¹⁵ Anděl, který se mnou mluvil, měl zlatou tyč a měřil město, jeho hradby i brány v obvyklých lidských mírách. ¹⁶ Půdorys toho města tvořil čtverec o straně dvanáct tisíc měr, a tak bylo město i vysoké. ¹⁷ Rozměr zdi byl sto čtyřicet čtyři lokty. ¹⁸ Hradba byla z jaspisu a samo město z ryzího zlata, ale průhledného jako křišťálové sklo. ¹⁹⁻²⁰ Základy hradeb byly samy drahokam. ²¹ Dvanáct bran bylo z dvanácti perel, každá z jedné. I ulice toho města byly vydlážděny tím průzračným zlatem. ²² Avšak neviděl jsem tam žádný chrám, protože Bůh a Beránek vládli všude. ²³ To město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, protože je osvěcuje Boží sláva a Beránek. ²⁴ Národy nové země budou žít v tomto světle a vládcové mu předají svou moc. ²⁵ Brány toho města budou stále otevřeny, vždyť už nebude noc, ale jenom den. ²⁶⁻²⁷ Nic nečistého tam nesmí, ani rouhač ani podvodník. Budou tam jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově Knize života.

22

Navždy v Boží přítomnosti

¹ Ještě mi ukázal řeku života, čistou jako křišťál. Vyvěrala z trůnu Boha a Beránka a protékala na náměstí toho města. ² Po obou jejích březích rostl strom života nesoucí dvanáct druhů ovoce, na každý měsíc jeden. A listy toho stromu sloužily všem ke zdraví. ³ Tam nebude vůbec nic škodlivého. Vládě Boha a Beránka se všichni ochotně podřídí. ⁴ Budou ho vidět tváří v tvář a na čele ponosou jeho jméno. ⁵ Už se tam nikdy nesetmí, takže nebudou rozsvěcet lampy ani čekat na východ slunce. Bůh bude jejich stálé světlo a s ním budou kralovat na věky věků.

Zaslíbení Ježíšova návratu

⁶ Anděl mi řekl: „Tato slova jsou spolehlivá a pravdivá. Pán Bůh, který dával svého Ducha prorokům, mě poslal, abych oznámil jeho služebníkům, co se zanedlouho stane.

⁷ Vzkazuje vám: Pozor, přijdu náhle! Dobře dělá, kdo bere vážně proroctví této knihy.“

⁸ Když jsem to všechno já, Jan, slyšel a viděl, padl jsem před svým průvodcem na kolena. ⁹ On mi však řekl: „Nech toho, vždyť jsem jen spolužebník tvůj i tvých bratří, proroků a těch, kdo budou dbát slov této knihy. Před Bohem klekej!“

¹⁰ Pak dodal: „Nic z toho nezatajuj, ale zveřejni to. Doba těch událostí se nezadržitelně blíží.

¹¹ Kdo činíš bezpráví, pokračuj, kdo máš rád špínu, válej se v ní. Kdo jsi však přijal Kristovu

bezáhonnost, jedne podle toho, kdo zápasíš o čistý život, nepolevuj!

¹² Čekejte, přijdu už brzo a odplatím každému podle jeho činů. ¹³ Já jsem první i poslední, začátek i konec. ¹⁴ Šťasten, kdo má očištěné srdce: před ním se otevírá věčný život a brány nebeského města, ¹⁵ venku zůstanou pohlavně nevázaní, zvrhlíci, šarlatáni, vrazi a všichni, kdo dávají čemukoliv přednost před Bohem a libují si v podvodech.

¹⁶ Já, Ježíš, jsem pověřil svého posla, aby tuto zvěst vyřídil církvi. Já, potomek velkého krále Davida, Jitřenka nového svítání.“

Boží nabídka – uchop život!

¹⁷ Duch i církve volají: „Přijď!“

A všichni, kdo je slyší, ať se připojí svým: „Přijď!“

Kdo žízniš, pojď sem a čerpej zdarma vodu života.

¹⁸ Upozorňuji každého čtenáře této knihy; kdo k ní něco přidá, dostane přidáno Božích ran tady popsanych. ¹⁹ Kdo z ní něco ubere, tomu Bůh odepře přístup ke stromu života i do svatého města, o kterých jste tu četli. ²⁰ Ten, kdo stojí za slovy této knihy, praví:

„Jistě, přijdu brzy.“

Ano, přijď, Pane Ježíši!

²¹ Vám všem, milí čtenáři, platí dosud nabídka Kristovy milosti!

**Biblica® Open Slovo na cestu
Czech: Biblica® Open Slovo na cestu (New
Testament)**

copyright © 1988, 2000, 2012 Biblica, Inc.

Language: čeština (Czech)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovo na cestu™

Biblica® Open Czech Living New Testament™

Copyright © 1988, 2000, 2012 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/ or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Open Slovo na cestu™

Biblica® Open Czech Living New Testament™

Copyright © 1988, 2000, 2012 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 9 Apr 2023

e08837ce-c353-52fb-bc01-a0e3b12ace4c